

flere, navnlig i Kolding og Omegn bosiddende Personer paa Grund af Misfornøjelse med den i Kolding boende Underretssagfører I. L. Hansens Virksomhed som Sagfører, i Aaret 1904" — i Aaret 1904 — „jævnlig havde drøftet Spørgsmaalet om Indgivelse af en Klage over ham, henvendte tiltalte Nr. 7, Buhl, kaldet Henriksen" — det er Holger Henriksen, hvis virkelige Navn er Buhl — „sig til Justitsministeren med en Forespørgsel om, hvorledes man skulde opnaa at faa de paagældende Forhold nærmere undersøgte: Efter sin Forklaring blev Henriksen henvist til at henvende sig til den lokale Øvrighed; han gav Meddelelse herom til de andre misfornøjede, men herpaa vilde disse ikke gaa ind, og tiltalte Nr. 1, Poulsen — det er Proprietær Poulsen, Naglbølgaard — foretog derpaa en fornyet Henvendelse til Ministeren, idet han medbragte et af flere Personer underskrevet Andragende, bilagt med Erklæringer, indeholdende Besværinger over Sagfører Hansens Forhold ved Behandlingen af forskellige Sager.“

Hermed mener jeg — og det tror jeg, enhver maa give mig Ret i — at have dokumenteret, at Klagerne over Sagfører I. L. Hansen vare fremførte for den højtærede Justitsminister allermindst $\frac{1}{2}$ Aar, før Sagfører Hansen blev udnævnt til kongevalgt Landstingsmand. Nu tør jeg ikke bestride Muligheden af, at den højtærede Konseilspræsident alligevel, som han har sagt, var ubekendt med, at der var ført Klager over Sagfører Hansen, skønt dette dog var meget bekendt bl. a.ovre paa Koldingegnen, og den højtærede Konseilspræsident har jo vidt forgrenede Forbindelser hele Landet over. Men hans Ord staaer naturligvis til Troende. I alt Fald har den højtærede Justitsminister været bekendt med Klagerne endogsaa gennem gentagne Henvendelser til Ministeriet $\frac{1}{2}$ Aar, før denne Mand blev udmærket ved at blive udnævnt til kongevalgt Landstingsmand. Det er ret mærkelige Forhold indenfor et Ministerium, at Justitsministeren er bekendt med saadanne Forhold, og at han ikke gør Konseilspræsidenten bekendt med dem, naar der er Tale om at udnævne til kongevalgt Landstingsmand denne Mand, over hvem der er ført gentagne Klager fra mange Mennesker angaaende flere Punkter.

Jeg skal saa sluttelig tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister henviste mig til at se efter paa Sp. 6108 i Folketingstidenden for forrige Samling; deraf vil man kunne se,

hvordan hans Stilling var til Husmændenes Ret til Deltagelse i Administrationen af de 54,000 Kr., der ere opførte paa Finansloven til korté Kursus. Jeg har set det efter, og jeg ser deraf, at den højtærede Landbrugsminister først refererer, at Ordføreren har udtalt, at Husmændene skulde have Del i Indfyldelsen paa Administrationen af disse Bevillinger, og det forstaar man da saaledes, at den højtærede Landbrugsminister vel ogsaa vil slutte sig dertil, ligesom det vel var ham bekendt, at dette var en Aftale i Finansudvalget. Saa ser jeg nok, at han i en enkelt Sætning har sagt, at han vil — jeg husker ikke rigtig Udtrykket — stille sig lidt afventende eller saadant noget. Men dette er altsaa det, man skal lægge Vægt paa. Men saa maa jeg sige, at det blev ikke opfattet ganske klart den Gang, det blev fremsat; dog nu staaer det altsaa i Rigsdagstidenden. Men jeg vil paa det bestemteste hævde, at det var en Aftale i Finansudvalget, at Husmændene skulde have samme Indfyldelse paa Administrationen af disse 54,000 Kr. som paa de andre Husmandsbevillinger, idet det hele skulde administreres af disse provinsielle Udvalg, som skulde nedsættes. Et saadant Forbehold som det, den højtærede Landbrugsminister der har taget, synes mig ikke at kunne faa Betydning i Forhold til den af Ordføreren refererede Aftale indenfor Finansudvalget, som sikkert ogsaa Landbrugsministeren maa have været gjort bekendt med, inden Sagen blev ført frem her i Tinget.

Men der er desuden noget mærkeligt her. Saa vidt jeg forstaar, havde det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) ganske Ret, naar han forleden Dag, da jeg omtalte denne Sag, afbrød mig med en Bemærkning om, at Husmændene ogsaa faa Lov til at deltage i Administrationen. Det var vist rigtigt, hvad det ærede Medlem der sagde, hvad angaar de Forhold, som han kender, nemlig ovre i Jylland. Ovre i Jylland, hvor Landboforeningernes Repræsentanter ere i Flertal i de provinsielle Udvalg, der faa de provinsielle Udvalg Lov til at uddele disse Kursusbevillinger. (*Pinstrup*: Det er ikke rigtigt.) Jo, saadan blev der sagt mig; men paa Øerne faa de kun Lov til at paategne en Anbefaling; og saa gaar det ind til Samvirksomhed. Men jeg hævder paa det bestemteste, at enten det forholder sig saa eller saa ovre i Jylland, eller om det skulde være der som paa Øerne, er det ikke en loyal Udførelse af de Forudsætninger, som laa til Grund